

RIGSARKIVET

MINDE- BLAD

Søren Boysen Skjold
faldet i 1. Verdenskrig

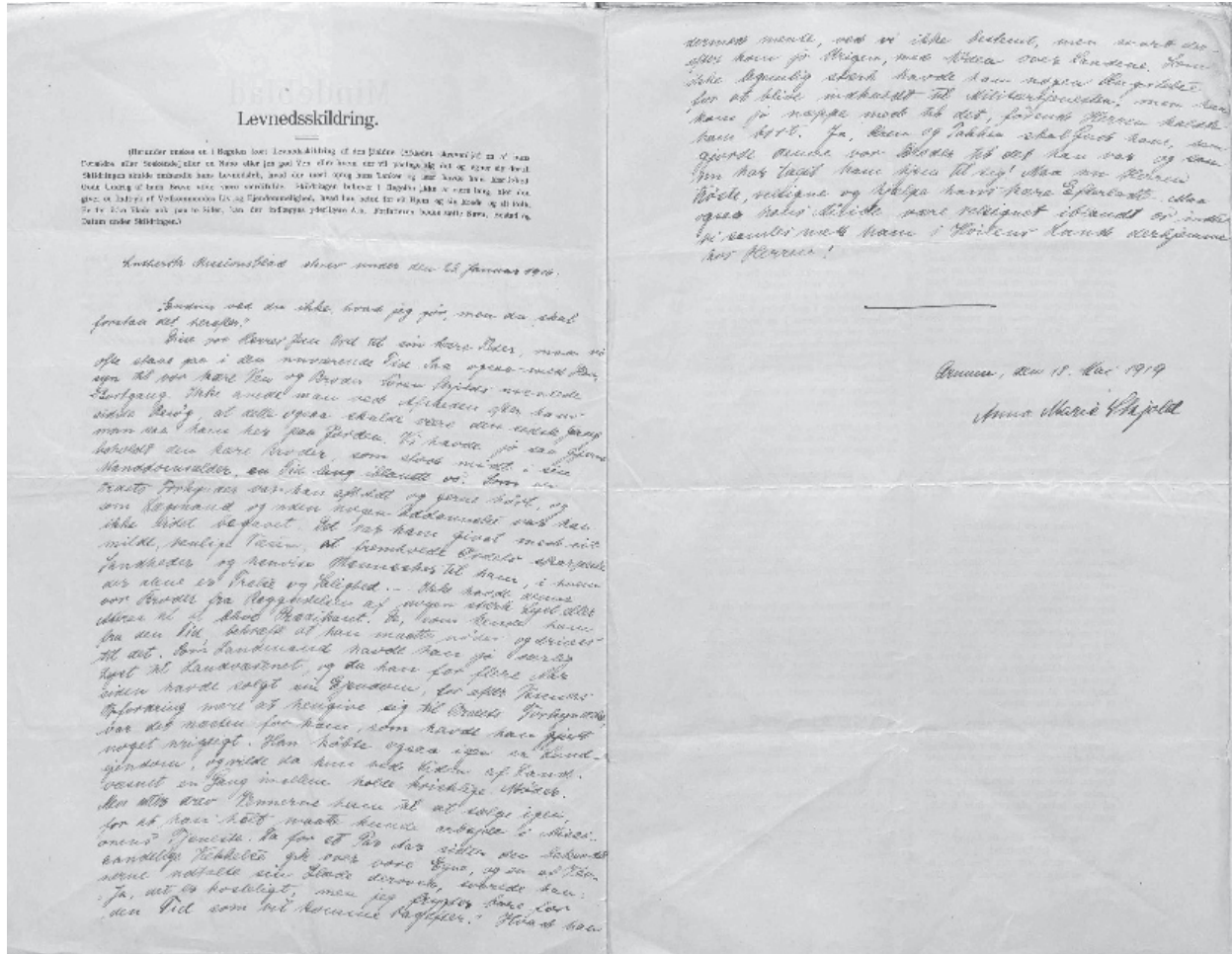
Mindeblad : Søren Boysen Skjold

Kilde: Vælgerforeningen, Mindeblade over faldne

→ [Klik på Mindebladet for at se den originale kilde](#)

Efternavn	Skjold
Fornavn(e)	Søren Boysen
Fødselsdato (dd-mm-åååå)	26-10-1875
Fødested	Gøttrup
Stilling/erhverv før krigen	Missionær
Opholdssted før krigen	Arnum
Evt. kones (enkes) pigenavn	Anne Marie Skov
Indkaldelsesdato	6. Dez. 1915
Såret? Hvor mange gange?	Nej
Dødssted (fx valplads eller lazaret)	I Reserve lazarettet i Stade ifølge Sygdom
Dødsdato	29. Dez. 1915
Preussisk statsborger?	Preussisk Undersaat
Tjenestegrad	Musketier. Landstormsmand
Orden og hæderstegn	Ingen
Modersmål	Dansk
Var begge forældrene nordslesvigere ?	Ja
Faderens navn	Chresten Sørensen Skjold
Faderens stilling	Landmand
Faderens fødested	Tieslund
Hvor boede forældrene ved krigenes udbrud?	Døde
Havde den faldne søskende?	Ja 1
Antal brødre	1
Er nogle af brødrene med i krigen? Hvor mange?	Nej
Hvad hedder faderen, sønnen eller sønnerne?	Christian Skjold

Levnedsskildring : Søren Boysen Skjold

Lutherst Missionsblad skrev under den 23. januar 1916:

”Endnu ved du ikke, hvad jeg gør, men du skal forstaa det herefter”.

Disse vor Herres Jesu Ord til sin kære Peter, maa vi ofte stave paa i den nuværende Tid. Saa ogsaa med hensyn til vor kære Ven og Broder Søren Skjolds uventede Bortgang. Ikke anede man ved Afskeden efter hans sidste Besøg, at dette ogsaa skulde være den sidste Gang man saa ham her paa Jorden. Vi havde jo saa gjerne beholdt den kære Broder, som stod midt i sin Manddomsvælde, en Tid lang iblandt os. Som en Ordets-Forkynder

var han afholdt og gerne hørt, og som Lægmand og uden nogen Uddannelse var han ikke lidet begavet. Det var ham givet med sit milde, venlige Væsen, at fremholde Ordets skarpe Sandheder og henvise Mennesker til ham, i hvem der alene er Frelse og Salighed. - Ikke havde denne vor Broder fra Begyndelsen af nogen stærk Lyst eller Attraa til at blive Prædikant. De, som kendte ham fra den Tid, bekræfter at han maatte nødes og drives til det. Som Landmand havde han jo særlig Lyst til Landvæsenet, og da han for flere Aar siden havde solgt sin Ejendom, for efter Venners Opfordring mere at hengive sig til Ordets

Forkyndelse, var det næsten for ham, som havde han gjort noget rigtigt. Han købte ogsaa igen en Landejendom, og vilde da kun ved Siden af Landvæsenet en Gang imellem holde kristelige Møder. Men atter drev Vennerne ham til at sælge igen, for at han helt maatte kunde arbejde i Missionens Tjeneste. Da for et Par Aar siden en bekendt aandelige Vækkelse gik over vore Egne, og en af Vennerne udtalte sin Glæde derover, svarede han: ”Ja, det er kosteligt, men jeg frygter bare for den Tid som vil komme bagefter”. Hvad han dermed mente, ved vi ikke bestemt, men snart der efter kom jo

Levnedsskildring : Søren Boysen Skjold

Krigen, med Nøden over Landene.
Som ikke legemlig stærk havde han
nogen Ængstelse for at blive indkaldt
til Militærtjenesten; men han kom
jo næppe med til det, førend Herren
kaldte ham bort. Ja, Æren og Takken
skal Gud have, som gjorde denne vor
Broder til det han var og som nu har
taget ham hjem tilsig! Maa nu Herren
trøste, velsigne og hjælpe hans kære
Efterladte. Maa ogsaa hans Minde være
velsignet iblandt os indtil vi samles
med ham i Hvilens Lande derhjemme
hos Herren!

Arnum, den 18. Mai 1919

Afskriften af kilden er foretaget af frivillige tilknyttet Rigsarkivet.